

Paasdrive BCL, Witte Donderdag, 2 april 2026

Pit Dehing

Begin april, Pasen viel vroeg dit jaar. Zo ook Witte Donderdag, de dag waarop BCL de jaarlijkse Paasdrive speelde. Deze keer was de opkomst hoog. Slechts vier leden ontbraken. Mogelijk dat 't voorjaarsgevoel de leden aanzette om naar buiten te gaan. Of was het de vooraankondigingsmail van Frans met de mededeling dat - in tegenstelling tot vorig jaar - de club na afloop iedereen weer zou voorzien van een doos eieren? Koop vooral géén eieren was de strekking van Frans' mail. Want BCL is goed voor een doos p.p. En dat was verrassend, want de meeste tradities die worden afgeschaft, zijn meestal ook gelijk voorgoed verdwenen. Maar niet de BCL-eieren! Wat de hogere opkomst ook zou kunnen verklaren is de mogelijk heimelijke voorkeur voor een andere BCL-traditie: het gesloten-dummy-fenomeen.

Aangename ambiance, heerlijke hapjes, puike prijzen

Bij binnenkomst in de zaal dwaalden bij menigeen de gedachten meteen af. Het alom aanwezige paasgeel deed z'n verblindende werk en gaf de zaal 'n goudgele gloed. Wie goed keek, zag bloemen-, kippen- en hazendecoraties, prijzenpakketten - én talloze eierdozen! - op één groot, geel tafelkleed. De activiteitencommissie had weer alle registers opengetrokken om de kille zaal om te toveren tot een warm aanvoelende speelruimte.

Vlot beginnen, veel mededelingen

Even na half acht nam zaalleider Henk het woord. Hij wilde vlot beginnen, want hij had het nodige te vertellen. Te beginnen met de uitleg van speelwijze met gesloten dummy. Vervolgens dankte hij allerhartelijkst de activiteitencommissie die niet alleen de zaal had versierd, maar ook voor de nodige versnaperingen had gezorgd. Applaus uit de zaal. Henk ging verder: al dat lekkers zou tijdens een kort smuloponthoud na ronde twee en vier worden rondgedeeld. En verder ging Henk: pas na afloop zou bekend zou worden gemaakt welke paren, naast de gebruikelijke nummer 1, een prijs hadden gewonnen, dat het niet de bedoeling was om vuile glazen tussen de schone exemplaren te proppen én dat er duidelijk progressie in het bridgespel zat van twee leden die namens de Bridgebond een officieel certificaat overhandigd kregen. Pit (had 500 meesterpunten bijeengesprokkeld) - 'nu pas?' hoorde hij duidelijk iemand zeggen - en Margreet Tiemstra (5000 meesterpunten). Duidelijk gevalletje baas boven baas volgens Henk. Beide bridge-gecertificeerden konden rekenen op applaus, waarna Henk iedereen veel succes en plezier wenste.

Pas op: mijd de blote dummy!

Frans, als oud-docent overtuigd van de kracht van de herhaling, zette Henks woorden kracht bij door nogmaals te melden dat er vanavond door de gesloten dummy niet werd gebridget, iets wat de meesten wel aardig vonden en een enkeling niet. En dat het dus zaak was om ervoor te zorgen dat de dummy niet bloot kwam te liggen. De beeldspraak waarmee Frans het slagveld van de macht der gewoonte hoopte te verkleinen, bood wel enige prikkeling, maar geen enkele ruimte voor eigen interpretatie.

Gevulde eieren, kaas, worst, tomaat - basilicum- mozzarella -balletjes en wrapjes

Tijd om te gaan spelen. En dat ging gesmeerd - de arbiter hoefde geen enkele keer op te draven - al noteerde ik links en rechts geluiden die op het tegendeel wezen. 'Oh jee, je komt tóch met je kaart op tafel', riep Leny ineens hardop tegen Amandus. 'Nou, dat is ook de bedoeling als ik uitkom', merkte die vervolgens broodnuchter op. 'Toch maar even m'n pilletje nemen', verzuchtte Leny. 'Er gebeurt van alles', vatte partner Ellen het daarna zonder poespas samen. Dat het bridgeleven een voortdurende oefening is om met anderen om te gaan, bleek toen aan een aangrenzende tafel waar de ene partner aan de andere vroeg of ze wel samenspeelden.

Volgens strak schema volgden na twee rondes spelen de hapjesschalen, rijkelijk bedekt met gevulde eieren, kaas, worst, wrapjes met zalm en rucola en tomaat-mozzarella-basilicum-balletjes. Al dat lekkers vond gretig aftrek. Iedereen liet het zich goed smaken: 'Mmmmh, heerlijk, alsof 'n engeltje op je tong pist', was Ellens samenvattende beschrijving. Roos, een van de maaksters van al dat lekkers, ontving glimlachend de complimenten en vond het ook niet lastig om die uit te delen en de werkelijkheid te duiden: 'Wat zit je haar leuk', merkte ze spontaan op toen ze met een schaal bij de tafel van uw schrijver verscheen, waarna we - Amandus, Jan en ik - elkaar even, heel even, vragend aankeken en ons afvroegen wie van ons ze dan wel in haar vizier had. Het bleek Karin te zijn.

Halleluja zingen vóór de Pasen

Henks was zeker niet onvolledig, want nadat alle spellen waren gespeeld las hij de uitslag voor. Maar niet voordat hij ampel beraad had met Frans en Gerard. Want er moest nog even worden bepaald wie naast de winnaar in de prijzen zou vallen. Uiteindelijk bleek dat degene te zijn die het dichtst bij de 50 procent zat: Willeke en Joke en Ton en Els. De winnaars van de avond waren Toos en Martijn, die na felicitaties en onder luid applaus een mooie prijs konden uitzoeken en al halleluja konden zingen voordat het Pasen was! Henk dankte nogmaals iedereen die had bijgedragen aan de geslaagde avond, met name de activiteitencommissie en hapjesmakers. Hij benadrukte dat iedereen vooral ook 'n doos - pfas-vrije volgens hem – eieren mee moest nemen en hij wenste iedereen fijne paasdagen toe.

Ook van mij: fijne Paasdagen voor iedereen!

